

ДО ВИВЧЕННЯ ЧУТЛИВОСТІ ВИДІЛЕНІХ КУЛЬТУР МІКРООРГАНІЗМІВ І ГРИБІВ, ЗА ЛІКУВАННЯ ШКІРНИХ УРАЖЕНЬ В СОБАК, ДО ВЕТМІКОДЕРМУ

Мартинишин В.П., Гунчак В.М., Васів Р.О.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та
біотехнологій імені С.З.Гжицького, Львів, Україна,
doctorvetlviv@ukr.net

З'ясування терапевтичної ефективності препарату «ВетМікоДерм» проведено на двох групах собак, сформованих шляхом поступового набору (за зверненням власників тварин у клініку). Контрольна група тварин (24 гол.) була клінічно здорововою, без видимих ознак шкірної патології, з густою блискучою шерстю. Собаки дослідної групи (24 гол.) мали характерні і візуально подібні симптоми ураження шкіри та її похідних.

Для визначення етіологічних чинників, що сприяли розвитку дерматозу нами проводилось дослідження мікрофлори шкіри. У собак контрольної групи змиви робили зі шкіри міжпальцевої зони, нижньої поверхні шиї або живота чи передпліччя. Матеріалом для мікробіологічних досліджень від хворих тварин служили змиви з уражених ділянок шкіри. Крім того, мікроскопічно досліджували біоматеріал на наявність артроспор. Визначення чутливості мікроорганізмів та грибів до дії препарату «ВетМікоДерм» проводили диско-дифузійним методом.

За проведення мікробіологічних досліджень посівів зі шкіри тварин контрольної групи виділено незначні колонії умовно-патогенної мікрофлори, яка, в основному, була представлена асоціацією мікроорганізмів, зокрема *Proteus spp.*, *Esherichia coli* та *Klabsiela pneumoniae*. Характер бактеріологічного і особливо грибкового забруднення уражених ділянок шкіри хворих собак був іншим і мав свої особливості. Так, у трьох собак (12,5 %) виявляли окремі колонії *Staphilococcus aureus*, у 2-х собак (8,3 %) *Enterobacter*. При цьому, у 18 тварин (75 %) на тлі поодиноких колоній умовно-патогенної мікрофлори виявляли гриби роду *Microsporum* і *Candida*. Підтвердженням дерматофітної природи ураження шкіри у більшості тварин стали результати мікроскопії біоматеріалу (уражене волосся, лусочки, змертвілі тканини). З'ясування чутливості мікроорганізмів і грибків, виділених із змивів зі шкіри собак із характерними ознаками

дерматиту, до новоствореного препаратору «ВетМікоДерм» проводили за оцінкою зони затримки їх росту на живильних середовищах Сабуро та МПА. При цьому, в якості порівняння використано препаратор подібної дії «Тріосан». У результаті проведених мікробіологічних досліджень щодо з'ясування чутливості висіяної мікрофлори на спеціальне декстрозне середовище «Сабуро» встановлено, що зона затримки росту для досліджуваного препаратору «ВетМікоДерм» становило $10,0 \pm 4,0$ мм, а до Тріосану – $7,0 \pm 4,0$ мм. Кращу бактерицидну і бактеріостатичну дію встановлено для препаратору «Тріосан», оскільки він забезпечував більшу зону затримки росту мікроорганізмів саме на живильному середовищі МПА ($7,0 \pm 3,0$ мм). Для ВетМікоДерму, як і в дослідах на чистих культурах мікроорганізмів і грибів, за зоною затримки росту з'ясовано, що він проявляє кращий фунгіцидний ефект. Тоді як за антимікробною дією, створений нами лінімент дещо поступався препаратору «Тріосан».